Kohtulahendite kogumik

KOHTUJURISTI ETTEPANEK
TAMARA ĆAPETA
esitatud 14. märtsil 2024[1]

Kohtuasi C-541/22 P

Araceli García Fernández,
Faustino González Parra,
Fernando Luis Treviño de Las Cuevas,
Juan Antonio Galán Alcázar,
Lucía Palazuelo Vallejo-Nágera,
Macon, SA,
Marta Espejel García,
Memphis Investments Ltd,
Pedro Alcántara de la Herrán Matorras,
Pedro José de Jesús Benito Trebbau López,
Pedro Regalado Cuadrado Martínez,
María Rosario Mari Juan Domingo
versus
Eleveté Invest Group, SL,
Antonio Bail Cajal,
Carlos Sobrini Marín,
Edificios 1326 de l'Hospitalet, SL,
Juan José Homs Tapias,
Anna María Torras Giro,
Marbore 2000, SL,
Trístan González del Valle,
Euroopa Komisjon,
Ühtne Kriisilahendusnõukogu (SBR),
Hispaania Kuningriik,

Banco Santander, SA

Apellatsioonkaebus – Majandus- ja rahapoliitika – Pangandusliit – Ühtne kriisilahenduskord – Määrus (EL) nr 806/2014 – Artikkel 18 – Kriisilahenduse eeltingimused – Artikkel 20 – Hindamine kriisilahenduse eesmärkidel –

[1] Algkeel: inglise.

ELTL 296 – Põhjendamiskohustus – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 47 – Tühistamishagi ja kahju hüvitamise hagi – Banco Popular kriisilahendus

I. Sissejuhatus

1. Ühtne kriisilahenduskord loodi 2014. aastal.[2] Esimest korda kasutati seda 6. juunil 2017 Banco Popular Español SA (edaspidi „Banco Popular“) suhtes.

2. Apellandid on füüsilised ja juriidilised isikud, kes olid enne Banco Popular suhtes kriisilahendusskeemi[3] vastuvõtmist selle aktsionärid või Banco Popular emiteeritud täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse või teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide omanikud.

3. Üldkohtule esitatud hagis vaidlustasid esimese kohtuastme hagejad (käesoleva kohtuasja apellandid) kriisilahendusskeemi ja selle kinnitamise Euroopa Komisjoni poolt ja sellega seotud dokumendid ning nõudsid kahju hüvitamist ja hüvitist. See hagi valiti koos viie teisega Üldkohtus näidiskohtuasjaks[4] ja jäeti 1. juuni 2022. aasta kohtuotsuses Eleveté Invest Group jt *vs.* komisjon ja SRB (T-523/17, EU:T:2022:313, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“) põhjendamatuse tõttu rahuldamata.

4. Samal ajal on hetkel lahendamisel veel üks apellatsioonkaebus Banco Popular kriisilahenduse kontekstis, nimelt kohtuasjas C-535/22 P: Aeris Invest *vs.* komisjon ja SRB[5], ning esitatud argumendid kattuvad märkimisväärselt (edaspidi „paralleelne apellatsiooniasi“). Minu ettepanek nimetatud apellatsiooniasjas esitatakse samal päeval (edaspidi „paralleelne ettepanek“) ja neid kahte paralleelset ettepanekut tuleks lugeda koos.

5. Käesoleva apellatsioonkaebuse puhul ei ole Euroopa Kohtu ülesanne kontrollida kriisilahendusskeemi ja selle kinnitamist komisjoni poolt (ja kõiki muid dokumente, mida esimeses kohtuastmes vaidlustati), vaid pigem seda, kuidas Üldkohus kontrolli tegi.[6] Kahe praegu lahendatava apellatsioonkaebuse kontekstis tähendab see, et Euroopa Kohtu ülesanne on esiteks

[2] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT 2014, L 225, lk 1) (edaspidi „ühtse kriisilahenduskorra määrus“).

[3] Ühtse Kriisilahendusnõukogu 7. juuni 2017. aasta täitevistungi otsus SRB/EES/2017/08 Banco Popular Español, SA kriisilahendusskeemi vastuvõtmise kohta (edaspidi „kriisilahendusskeem“). Kriisilahendusskeem kinnitati komisjoni 7. juuni 2017. aasta otsusega (EL) 2017/1246, millega kinnitatakse Banco Popular Español SA kriisilahenduse skeem (ELT 2017, L 178, lk 15) (edaspidi „kinnitamine komisjoni poolt“).

[4] Ülejäänud näidiskohtuasjad on järgmised: 1) 1. juuni 2022. aasta kohtuotsus Del Valle Ruíz jt *vs.* komisjon ja SRB (T-510/17, EU:T:2022:312). Apellatsioonkaebus kohtuasjas C-539/22 P, Del Valle Ruíz jt *vs.* komisjon ja SRB, esitati, kuid võeti 22. juulil 2023 tagasi; 2) 1. juuni 2022. aasta kohtuotsus Aeris Invest *vs.* komisjon ja SRB (T-628/17, EU:T:2022:315). Selle kohtuotsuse peale esitatud apellatsioonkaebus on menetluses kohtuasjas C-535/22 P, Aeris Invest *vs.* komisjon ja SRB; 3) 1. juuni 2022. aasta kohtuotsus Algebris (UK) ja Anchorage Capital Group *vs.* komisjon (T-570/17, EU:T:2022:314). Nimetatud kohtuotsuse peale apellatsioonkaebust ei esitatud; 4) 1. juuni 2022. aasta kohtuotsus Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno ja SFL *vs.* SRB (T-481/17, EU:T:2022:311). Selle kohtuotsuse peale on esitatud kaks apellatsioonkaebust, mille menetlemine on praegu pooleli. Esiteks kohtuasjas komisjon *vs.* SRB, C-551/22 P. Vt kohtujurist Ćapeta ettepanek kohtuasjas komisjon *vs.* SRB (C-551/22 P, EU:C:2023:846). Teiseks kohtuasjas SFL *vs.* SRB, C-448/22 P; 5) 24. oktoobri 2019. aasta kohtumäärus Liaño Reig *vs.* SRB (T-557/17, EU:T:2019:771). Selle kohtumääruse jättis Euroopa Kohus apellatsioonimenetluses muutmata, otsustades, et Üldkohus ei rikkunud õigusnormi, kui ta leidis 4. märtsi 2021. aasta kohtuotsuses Liaño Reig *vs.* SRB (C-947/19 P, EU:C:2021:172), et vaidlusalune säte ei ole Ühtse Kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemist eraldatav.

[5] 1. juuni 2022. aasta kohtuotsus Aeris Invest *vs.* komisjon ja SRB (T-628/17, EU:T:2022:315) (edaspidi „paralleelselt vaidlustatud kohtuotsus“).

[6] Euroopa Kohus leidis, et „Euroopa Kohtu kontrolli eesmärk on eelkõige kontrollida, kas Üldkohus võttis õiguslikult piisavalt arvesse kõiki apellandi esimeses kohtuastmes esitatud argumente“. 11. novembri 2021. aasta kohtuotsus Autostrada Wielkopolska *vs.* komisjon ja Poola (C-933/19 P, EU:C:2021:905, punkt 50).

kindlaks teha, kas Üldkohus tõlgendas ühtse kriisilahenduskorra määruse asjakohaseid sätteid õigesti, ning teiseks küsimust, kas ta kontrollis piisavalt kriisilahendusskeemi sellisena, nagu selle töötas välja Ühtne Kriisilahendusnõukogu (edaspidi „kriisilahendusnõukogu“) ja nagu komisjon selle kinnitas.

6. Euroopa Kohus tugevdas hiljuti kohtuotsuses Crédit lyonnais asjaomast kontrollistandardit.[7] Selles kohtuasjas otsustas Euroopa Kohus, et liidu kohtud ei tohi asendada liidu ametiasutuse otsust oma enda otsusega. Seevastu peavad nad kindlaks tegema, kas otsus põhineb sisuliselt õigetel faktilistel asjaoludel ja kas otsuse tegemisel ei ole tehtud ilmselget hindamisviga või võimu kuritarvitatud.[8]

7. Seda standardit kinnitavad Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artiklis 47 sätestatud nõuded. Et kohtulik kontroll oleks tõhus ja kaitseõigused tagatud, on vaja et „asjasse puutuv isik saab tutvuda tema suhtes tehtud otsuse põhjendustega, lugedes kas otsust ennast või saades oma sellekohase taotluse põhjal teada selle põhjendused, kusjuures pädev kohus võib asjaomaselt ametiasutuselt nõuda kõnealuste põhjenduste teatavaks tegemist, et võimaldada asjaomasel isikul kaitsta oma õigusi parimates võimalikes tingimustes ja otsustada täielikult informeerituna, kas on otstarbekas pöörduda pädevasse kohtusse“.[9]

8. Eelnevate kaalutluste põhjal teen Euroopa Kohtule ettepaneku jätta kaks vaidlustatud kohtuotsust muutmata.

II. Üldkohtu menetluseni viinud sündmused

9. Käesolevas apellatsiooniasjas olulised asjaolud, nagu neid on vaidlustatud kohtuotsuse punktides 25–83 üksikasjalikumalt selgitatud, võib kokku võtta järgmiselt.

10. Banco Populari finantsseisund hakkas 2016. aastal halvenema. Kriisilahendusnõukogu 5. detsembri 2016. aasta täitevistungil võeti vastu Banco Populari kontserni kriisilahenduskava. 2016. aasta kriisilahenduskavas eelistati kriisilahendusvahendina ühtse kriisilahenduskorra määruse artiklis 27 sätestatud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit. Seda kava aga lõpuks toimunud kriisilahenduses ei kasutatud.

11. Banco Popular alustas 2017. aasta aprillis eraõiguslikku müügiprotsessi enda müümiseks mõnele tugevale konkurendile, et taastada oma finantsseisund. Banco Populari omandamisest huvitatud võimalikele ostjatele määrati pakkumuste esitamise tähtpäevaks esialgu 10. juuni 2017, kuid hiljem pikendati seda tähtaega 2017. aasta juunikuu lõpuni. Banco Santander SA (edaspidi „Banco Santander“) teatas 16. mai 2017. aasta kirjas Banco Popularile, et tal ei ole võimalik eraõigusliku müügiprotsessi raames konkreetset pakkumust esitada.

12. Kriisilahendusnõukogu esimees Elke König andis 23. mail 2017 telekanalile Bloomberg intervjuu, kus temalt küsiti muu hulgas Banco Populari olukorra kohta.

[7] 4. mai 2023. aasta kohtuotsus EKP *vs.* Crédit lyonnais (C-389/21 P, EU:C:2023:368). Seda lähenemist kordas Üldkohus ka vaidlustatud kohtuotsuses punktides 110–115 ja paralleelselt vaidlustatud kohtuotsuses punktides 115–119.

[8] 4. mai 2023. aasta kohtuotsus EKP *vs.* Crédit lyonnais (C-389/21 P, EU:C:2023:368, punkt 55).

[9] 24. novembri 2020. aasta kohtuotsus Minister van Buitenlandse Zaken (C-225/19 ja C-226/19, EU:C:2020:951, punkt 43 ja seal viidatud kohtupraktika).

13. 2017. aasta mais juhtisid mitu uudistekanalit, sealhulgas Reuters, tähelepanu Banco Populari raskustele. Reutersi avaldatud artiklis mainitakse muu hulgas, et ühe anonüümseks jääva liidu kõrge ametniku sõnul hoiatas üks Euroopa peamisi pangandusjärelevalve asutusi liidu ametnikke, et Banco Populari tegevus tuleb ehk lõpetada, kui tal ei õnnestu leida omandajat. Artikli kohaselt märkis see ametnik samuti, et kriisilahendusnõukogu esimees oli hiljuti andnud „eelhoiatuse" ning avaldanud, et kriisilahendusnõukogu jälgib võimaliku sekkumise eesmärgil (Banco Populariga) toimuvat tähelepanelikult. Samal päeval avaldas kriisilahendusnõukogu pressiteate, et selle artikli sisu ümber lükata.

14. 2017. aasta juuni esimestel päevadel võeti Banco Popularist massiliselt raha välja.

15. Kriisilahendusnõukogu 3. juuni 2017. aasta täitevistungil võeti vastu otsus SRB/EES/2017/06, mille adressaat on Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (pankade nõuetekohase ümberkorraldamise fond; edaspidi „FROB") ja mis puudutab Banco Populari turundamist. Kriisilahendusnõukogu andis heakskiidu sellele, et FROB alustab viivitamata Banco Populari müügiprotsessi, ja tegi FROBile teatavaks turundamisega seotud nõuded kooskõlas direktiivi 2014/59 artikliga 39.[10] Eelkõige märkis kriisilahendusnõukogu, et FROB peab ühendust võtma nende viie potentsiaalse omandajaga, kellele oli esitatud kutse pakkumuste esitamiseks Banco Populari juhitud varasema eraõigusliku müügiprotsessi raames. Kaks viiest potentsiaalsest omandajast otsustasid müügiprotsessis mitte osaleda ja ühe kõrvaldas EKP usaldatavusnõuetega seotud põhjustel.

16. Lähtudes ühtse kriisilahenduskorra määruse artikli 20 lõike 5 punktist a, kinnitas kriisilahendusnõukogu 5. juunil 2017 väärtuse esimese hindamise tulemuse (edaspidi „hinnang 1"), mille eesmärk oli teha kindlaks, kas kriisilahenduse eeltingimused on täidetud. Selle hindamise tegi Deloitte, kelle kriisilahendusnõukogu palkas 23. mail 2017 sõltumatu isikuna.

17. Banco Popular esitas 2017. aasta 5. juuni hommikul Hispaania Pangale (Banco de España) esimese erakorralise likviidsusabi taotluse ning pealelõunal teise, milles suurendas taotletavat summat rahavoogude suure liikumise tõttu. Lähtudes Hispaania Panga taotlusest ning EKP poolt samal päeval Banco Populari erakorralise likviidsusabi taotlusele antud hinnangust, ei esitanud EKP nõukogu vastuväiteid Banco Popularile erakorralise likviidsusabi andmiseks ajavahemikul kuni 8. juunini 2017. Banco Popular sai ühe osa sellest erakorralisest likviidsusabist, kuid Hispaania Pangal ei olnud võimalik Banco Popularile anda ülejäänud erakorralise likviidsusabi summat.[11]

18. EKP leidis 6. juunil 2017, et Banco Popular on ühtse kriisilahenduskorra määruse artikli 18 lõike 4 punkti c tähenduses maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, ning edastas selle hindamise tulemuse kriisilahendusnõukogule kooskõlas sama määruse artikli 18 lõike 1 kolmanda lõiguga.[12]

[10] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT 2014, L 173, lk 190) (edaspidi „direktiiv 2014/59").

[11] Käesoleva juhtumi asjaolud ei viita ühelegi võimalikule selgitusele põhjuste kohta, miks Hispaania Pank ei saanud Banco Popularile kogu erakorralist likviidsusabi summat anda.

[12] Kõnealuse hinnangu mittekonfidentsiaalne versioon on kättesaadav aadressil https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssm.2017_FOLTF_ESPOP.en.pdf?ed492d2c6735d43ab422f25ed966d712.

19. Samal päeval esitas Deloitte kriisilahendusnõukogule ühtse kriisilahenduskorra määruse artikli 20 lõike 10 alusel teise väärtuse hindamise tulemuse (edaspidi „hinnang 2“). Hinnangu 2 eesmärk oli hinnata Banco Populari varade ja kohustuste väärtust, anda hinnang sellele, kuidas koheldaks aktsionäre ja võlausaldajaid juhul, kui Banco Populari suhtes viidaks läbi tavaline maksejõuetusmenetlus, ning esitada teave, mille põhjal on võimalik teha otsus üleantavate aktsiate ja omandiõiguse instrumentide kohta. [13]

20. FROB teatas 7. juunil 2017 kriisilahendusnõukogule, et ta sai samal päeval kell 3.12 Banco Santanderilt siduva pakkumuse osta Banco Populari aktsiad ühe euro eest. FROB tegi kriisilahendusnõukogule ettepaneku selle pakkumusega nõustuda.

21. Kriisilahendusnõukogu nõustus oma täitevistungil, mis peeti 7. juunil 2017, Banco Santanderi pakkumusega ja võttis vastu kriisilahendusskeemi. Kasutati ettevõtte võõrandamise vahendit [14], mille kohaselt hinnati alla kõik olemasolevad aktsiad (esimese taseme põhiomavahendid) ja Banco Populari täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid. Teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid konverteeriti ümber uuteks aktsiateks ja anti seejärel Banco Santanderile üle hinnaga üks euro.

22. Skeem esitati kell 5.13, et komisjon selle kinnitaks. Komisjon kinnitas kriisilahendusskeemi kell 6.30 kriisilahendusnõukogule adresseeritud otsusega.

23. Deloitte edastas 14. juunil 2018 kriisilahendusnõukogule ühtse kriisilahenduskorra määruse artikli 20 lõigetes 16–18 sätestatud erinevat kohtlemist käsitleva hinnangu, mille eesmärk oli kindlaks teha, kas aktsionäre ja võlausaldajaid oleks koheldud paremini, kui Banco Populari suhtes oleks läbi viidud tavaline maksejõuetusmenetlus (edaspidi „hinnang 3“).

24. Kriisilahendusnõukogu võttis 17. märtsil 2020 vastu otsuse SRB/EES/2020/52 [15], millega otsustati, et aktsionäridel ja võlausaldajatel, keda mõjutas Banco Populari kriisilahendus, ei ole ühtse kriisilahenduskorra määruse artikli 76 lõike 1 punkti e alusel õigust ühtsest kriisilahendusfondist hüvitist saada. [16]

III. Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

25. Esimese kohtuastme hagejad esitasid Üldkohtule 7. augustil 2017 hagi, milles palusid tühistada kriisilahendusskeemi ja selle kinnitamise komisjoni poolt, nõudes kahju hüvitamist, hinnangu 2 tühistamist ja hüvitise väljamõistmist.

26. 12. aprillil 2019 lubati Hispaania Kuningriigil ja Banco Santanderil astuda menetlusse komisjoni ja kriisilahendusnõukogu toetuseks.

[13] Selles hinnangus hinnati muu hulgas Banco Populari majanduslikuks väärtuseks parima stsenaariumi korral 1,3 miljardit eurot, halvima stsenaariumi korral –8,2 miljardit eurot ning parima hinnangu kohaselt –2 miljardit eurot.

[14] Ühtse kriisilahenduskorra määruse artikli 24 kohaselt.

[15] Seda otsust puudutav teade avaldati 20. märtsil 2020 *Euroopa Liidu Teatajas* (ELT 2020, C 91, lk 2), kättesaadav aadressil eur-lex.europa.eu/legal-content/ET/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020XX0320(01).

[16] Mitu Banco Populari endist aktsionäri vaidlustasid selle kriisilahendusnõukogu otsuse. Üldkohus jättis nende hagid rahuldamata 22. novembri 2023. aasta kohtuotsuses Del Valle Ruíz jt *vs.* SRB (T-302/20, T-303/20 ja T-307/20, EU:T:2023:735). Nimetatud kohtuotsuse peale apellatsioonkaebust ei esitatud.

27. Üldkohus kohustas 12. mai 2021. aasta kohtumäärusega kriisilahendusnõukogu esitama täielikud versioonid kriisilahendusskeemist, hinnangust 2, EKP 6. juuni 2017. aasta hinnangust, et Banco Popular oli maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, ning EKP 18. mai 2017. aasta kirjast Banco Popularile. Pärast kõnealuste dokumentidega tutvumist otsustas Üldkohus 9. juuni 2021. aasta määrusega, et need ei ole kohtuasja lahendamiseks vajalikud, ja kõrvaldas need toimikust.

28. Üldkohus jättis hagi täies ulatuses põhjendamatuse tõttu rahuldamata.

IV. Menetlus Euroopa Kohtus

29. Oma 11. augustil 2022 esitatud apellatsioonkaebuses paluvad apellandid Euroopa Kohtul:

– tühistada vaidlustatud kohtuotsus;

– rahuldada Üldkohtule esitatud hagid, milles nõutakse kriisilahendusskeemi ja komisjoni poolt selle kinnitamise tühistamist, ning seega mõista komisjonilt ja kriisilahendusnõukogult välja investeeringud, mille apellandid on Banco Populari teinud, või teise võimalusena mõista neilt välja hüvitis nende lepinguvälise vastutuse alusel;

– mõista komisjonilt ja kriisilahendusnõukogult apellantide kasuks välja hüvitis nende lepinguvälise vastutuse alusel;

– tühistada hinnang 2 ning mõista komisjonilt ja kriisilahendusnõukogult apellantide kasuks välja hüvitis;

– mõista esimese astme menetluse ja apellatsioonimenetluse kohtukulud välja komisjonilt ja kriisilahendusnõukogult;

– kohaldada välja mõistetavatele summadele lisaks kompenseerivat intressi alates 23. maist 2017 või teise võimalusena alates 7. juunist 2017 kuni kohtuotsuse kuulutamise kuupäevani koos viivisega alates kohtuotsuse tegemise kuupäevast, välja arvatud käesoleva menetluse kulud, millele kohaldatakse viivist ainult alates kuulutatavast kohtuotsusest;

– mõista apellantidele välja mis tahes muu asjakohaseks peetav täiendav hüvitis.

30. Komisjon, kriisilahendusnõukogu, Hispaania Kuningriik ja Banco Santander paluvad Euroopa Kohtul:

– jätta apellatsioonkaebus tervikuna rahuldamata;

– mõista nii apellatsioonimenetluse kui esimese astme menetluse kohtukulud välja apellantidelt.

31. Lisaks palub Banco Santander Euroopa Kohtul juhul, kui ta rahuldab apellatsioonkaebuse ja otsustab Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 61 kohaselt teha ise tühistamishagi kohta otsuse:

– piirata kooskõlas ELTL artikli 264 teise lõiguga kohtuotsuse ulatust, jättes kehtima Banco Populari Banco Santanderile müümise tagajärjed.

V. Analüüs

32. Apellatsioonkaebuste põhjendamiseks esitavad apellandid neli väidet. Esimese väite kohaselt on vaidlustatud kohtuotsuses ühtse kriisilahenduskorra määruse artiklit 18 tõlgendatud ja kohaldatud vääralt. Teise väite järgi on vaidlustatud kohtuotsuses ühtse kriisilahenduskorra määruse artiklit 20 tõlgendatud ja kohaldatud vääralt. Apellatsioonkaebuse kolmandas väites nõuavad apellandid kahju hüvitamist seoses esimeses kohtuastmes vaidlustatud otsuse tühistamisega ELTL artikli 264 alusel. Neljanda väite kohaselt on vaidlustatud kohtuotsuses tehtud vigu seoses liidu lepinguvälist vastutust käsitleva iseseisva nõudega.

33. Nagu ma eespool märkisin, tuleb käesolevas asjas esitatud apellatsioonkaebust minu hinnangul lugeda koos paralleelse ettepanekuga. Seega analüüsitakse käesoleva kohtuasja apellatsioonkaebuse esimest väidet paralleelse ettepaneku punktides 20–48, samas kui teise väite viiendat ja kuuendat osa[17] käsitletakse selle ettepaneku punktides 49–86.

34. Ülejäänud väited puudutavad esiteks ühtse kriisilahenduskorra määruse artikli 20 väidetavat rikkumist, mida ma käsitlen osas A. Teiseks puudutavad need kahju hüvitamise nõuet, mida ma analüüsin osas B. Lõpuks tuginevad apellandid ka liidu lepinguvälisele vastutusele, mida käsitlen osas C.

35. Alljärgnevas analüüsis selgitan, miks peaks Euroopa Kohus apellatsioonkaebuse tervikuna rahuldamata jätma.

A. Ühtse kriisilahenduskorra määruse artikkel 20

36. Teise väite neljas esimeses osas leiavad apellandid, et Üldkohus on teinud vigu[18] ühtse kriisilahenduskorra määruse artikli 20 tõlgendamisel ja kohaldamisel Banco Populari eri hinnangutele. Olgu meenutatud, et Banco Populari kriisilahendusmenetlus hõlmas kolme hinnangut.[19]

37. Nagu Euroopa Kohus kinnitas kohtuotsuses Aeris Invest *vs.* SRB[20], on ühtse kriisilahenduskorra määruse artiklis 20 viidatud kahte liiki hindamisele. Esimest (esialgset) hindamist reguleerivad ühtse kriisilahenduskorra määruse artikli 20 lõiked 1–15. Teist (lõplikku) hindamist reguleerivad ühtse kriisilahenduskorra määruse artikli 20 lõiked 16–18 ja selle peab tegema sõltumatu isik.

38. Üldkohus tuvastas, et Banco Populari kriisilahenduse hinnang 1 ja hinnang 2 kuuluvad esimesse kategooriasse, samas kui hinnang 3 kuulub teise kategooriasse.[21]

39. Esiteks väidavad apellandid, et Üldkohus tegi vea, kui ta järeldas, et hinnang 1 ja hinnang 2 olid tehtud õiglaselt, hoolikalt ja realistlikult, nagu on nõutud ühtse kriisilahenduskorra määruse artikli 20 lõikes 1.

[17] Milles paralleelse apellatsiooniasja apellant väidab, et Üldkohus on rikkunud põhjendamiskohustust ja harta artiklit 47.

[18] Vaidlustatud kohtuotsuse punktid 279–282 ja 346–425.

[19] Vt eespool punktid 16, 19, 23 ja 24.

[20] 21. detsembri 2021. aasta kohtuotsus Aeris Invest *vs.* SRB (C-874/19 P, EU:C:2021:1040, punktid 70–71).

[21] *Ibid.*, punkt 72.

40. Leian, et Üldkohus märkis õigesti [22], et hinnang 1 ja hinnang 2 olid esialgsed ning sisaldasid seega kindlasti ebakindlat või ligikaudset teavet.

41. Nimelt hindas Üldkohus üksikasjalikult hinnangut 2 seoses iga varaklassiga, võttes arvesse nii olukorra kiireloomulisust kui konteksti, milles Deloitte hindamise läbi viis. [23]

42. Lõpuks viitas Üldkohus minu arvates õigesti erinevatele eesmärkidele, mida hinnang 1 ja hinnang 2 teenisid, nende koostamise erinevatele ajahetkedele (ja kättesaadava teabe erinevusele) ning järeldas seega õigesti, et need ei olnud vastuolulised. [24]

43. Seetõttu leian, et Üldkohus tõlgendas ja kohaldas ühtse kriisilahenduskorra määruse artikli 20 lõiget 1 õigesti.

44. Teiseks väidavad apellandid, et Üldkohus tegi vea [25], kui ta järeldas, et hinnang 1 ja hinnang 2 ei rikkunud ühtse kriisilahenduskorra määruse artikli 20 lõike 5 nõudeid. [26]

45. Seoses ühtse kriisilahenduskorra määruse artikli 20 lõike 5 punktis a sätestatud eesmärgiga leidis Üldkohus, et hinnangus 1 analüüsis kriisilahendusnõukogu seda eesmärki, tehes kindlaks, kas kõnealuse määruse artikli 18 lõike 1 punktis a sätestatud kriisilahenduse eeltingimused olid täidetud. [27] Miski apellantide argumentides ei sea kahtluse alla Üldkohtu analüüsi põhjendatust.

46. Üldkohus analüüsis õigesti ka seda, kas hinnang 2 on kooskõlas ühtse kriisilahenduskorra määruse artikli 20 lõike 5 punktides b, f ja g sätestatud eesmärkidega, arvestades, et Deloitte viitas selles hinnangus sisuliselt samadele eesmärkidele, tsiteerides direktiivi 2014/59 artikli 36 lõike 4 punkte b, f ja g. [28]

47. Apellandid väidavad õigesti, et Üldkohus märkis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 298 vääralt, et ühtse kriisilahenduskorra määruse artikli 20 lõike 5 punktis c sätestatud eesmärgi kohta ei ole esitatud ühtegi konkreetset argumenti. [29]

48. Üldkohus viitas siiski õigesti ühtse kriisilahenduskorra määruse artikli 20 lõikele 10, mille kohaselt peab esialgne hindamine „vastama lõikes 4 sätestatud nõuetele ja selles ulatuses, nagu asjaolusid arvestades on mõistlikult saavutatav, lõigetes 1, 7 ja 9 sätestatud nõuetele“. Selles sättes ei ole viidatud artikli 20 lõikele 5. Samuti märkis Üldkohus õigesti ka seda, et ühtse

[22] Vaidlustatud kohtuotsuse punktid 294, 347 ja 357.

[23] Euroopa Kohus leidis, et „otsuse põhjenduste täpsuse aste peab olema proportsionaalne materiaalsete võimaluste ja tehniliste tingimuste või tähtaegadega, millest kinni pidades see tuleb teha“. 6. novembri 2012. aasta kohtuotsus Éditions Odile Jacob *vs.* komisjon (C-551/10 P, EU:C:2012:681, punkt 48 ja seal viidatud kohtupraktika).

[24] Vt ka hindamiste ja põhjendamiskohustuse kohta tehtud analüüs paralleelses ettepanekus, punktid 54–70.

[25] Vaidlustatud kohtuotsuse punktid 286–304.

[26] Hindamise eesmärgid on ühtse kriisilahenduskorra määruse artikli 20 lõike 5 kohaselt järgmised: „a) saada teavet selleks, et teha kindlaks, kas on täidetud kriisilahenduse eeltingimused või kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise tingimused; b) saada teavet selleks, et teha otsus artiklis 2 osutatud ettevõtja suhtes võetava sobiva kriisilahenduse meetme kohta, kui kriisilahenduse eeltingimused on täidetud; c) saada teavet selleks, et teha otsus omandiõiguse instrumentide tühistamise või nende väärtuse alandamise ulatuse kohta ning asjaomaste kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise ulatuse kohta, kui kasutatakse asjaomaste kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õigust; f) saada teavet selleks, et teha otsus üleantava vara, õiguste, kohustuste või omandiõiguse instrumentide kohta, ja selleks, et kriisilahendusasutus saaks kindlaks määrata, mida peetakse artikli 24 lõike 2 punkti b kohaldamisel äris tavalisteks tingimusteks, kui rakendatakse ettevõtte võõrandamise vahendit; g) tagada, et igal juhul võetakse kogu artiklis 2 osutatud ettevõtja vara vähendav kahjum täies ulatuses arvesse kriisilahenduse vahendite rakendamise või asjaomaste kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamise ajal.“

[27] Vaidlustatud kohtuotsuse punktid 292 ja 293.

[28] Vaidlustatud kohtuotsuse punktid 300 ja 301.

[29] Nad viitavad esimeses kohtuastmes esitatud repliigi punktidele 61–66, kus seda eesmärki tõepoolest käsitletakse.

kriisilahenduskorra määruse artikli 20 lõige 11 on asjakohane, sest selles on sätestatud, et hindamist, mis ei vasta artikli 20 lõike 5 nõuetele, tuleb pidada esialgseks, nagu seda olid hinnang 1 ja hinnang 2.

49. Leian seega, et Üldkohus ei eksinud ühtse kriisilahenduskorra määruse artikli 20 lõike 5 tõlgendamisel.

50. Kolmandaks väidavad apellandid, et Üldkohus tegi vea, kui ta leidis, et hinnang 2 ei rikkunud ühtse kriisilahenduskorra määruse artikli 20 lõigete 7 ja 9 nõudeid.

51. Üldkohus leidis, et ühtse kriisilahenduskorra määruse artikli 20 lõikes 10, mis käsitleb esialgset hindamist, on sätestatud, et artikli 20 lõikeid 1, 7 ja 9 tuleb järgida „ulatuses, nagu asjaolusid arvestades on mõistlikult saavutatav“. [30]

52. „Ulatuses, nagu on mõistlikult saavutatav“ hõlmab minu arvates seega õigustatult seda, et hindamine on tehtud konsolideeritud alusel, mitte iga Banco Populari kontserni kuuluva üksuse kohta, mis – nagu Üldkohus õigesti märkis – ei ole ühtse kriisilahenduskorra määruse artikli 20 lõikes 7 sätestatud nõue. [31]

53. Üldkohus ei teinud samuti viga, kui ta järeldas, et hinnang 2 vastas ühtse kriisilahenduskorra määruse artikli 20 lõikele 9, ilma et see hõlmaks võlausaldajate jaotamist klassidesse, arvestades, et see teave ei olnud kättesaadav enne hinnangut 3. [32]

54. Neljandaks väidavad apellandid, et Üldkohus tõlgendas ja kohaldas vääralt ühtse kriisilahenduskorra määruse artikli 20 lõikeid 10 ja 11 seoses hinnanguga 2. Nad väidavad, et kuna hinnangule 2 (mis on ühtse kriisilahenduskorra määruse artikli 20 lõike 10 kohaselt esialgne) ei järgnenud lõplikku järelhindamist (vastupidi ühtse kriisilahenduskorra määruse artikli 20 lõike 11 teisele lausele), on kriisilahendusskeem, mis põhines sellisel esialgsel hindamisel, kehtetu.

55. Kriisilahendusnõukogu kinnitas vastuseks Üldkohtu kirjalikele küsimustele, et ta ei tee lõplikku järelhindamist, kuna sellest ei oleks ühtse kriisilahenduskorra määruse artikli 20 lõike 11 kohaselt mingit praktilist kasu. [33]

56. Üldkohus tugines ühtse kriisilahenduskorra määruse artikli 20 lõikele 13, mille järgi „annab lõigete 10 ja 11 kohaselt koostatud esialgne väärtuse hindamine kriisilahendusnõukogule põhjendatud aluse otsuseks võtta tarvitusele kriisilahenduse meede“, leides, et järelhindamise puudumine ei mõjuta kriisilahendusskeemi õiguspärasust. [34] Lisaks leidis Üldkohus, et hindamine, mis tehtaks pärast kriisilahendusskeemi vastuvõtmist ja selle kinnitamist komisjoni poolt, ei saa mõjutada selle skeemi või kinnitamise õiguspärasust. [35]

[30] Vaidlustatud kohtuotsuse punkt 414.

[31] Vaidlustatud kohtuotsuse punkt 415.

[32] Vaidlustatud kohtuotsuse punktid 421 ja 422.

[33] Kriisilahendusnõukogu märkis ka, et sellise järelhindamise kompenseeriv funktsioon kooskõlas ühtse kriisilahenduskorra määruse artikli 20 lõikega 12 ei ole käesoleva kriisilahendusmeetme suhtes kohaldatav. Euroopa Kohus kinnitas 21. detsembri 2021. aasta kohtuotsuses Aeris Invest *vs.* SRB (C-874/19 P, EU:C:2021:1040, punktid 80–82), et ühtse kriisilahenduskorra määruse artikli 20 lõiget 12 ei kohaldata ettevõtte võõrandamise vahendi suhtes.

[34] Vaidlustatud kohtuotsuse punkt 280.

[35] Viidates vaidlustatud kohtuotsuses, punktid 281 ja 282, 3. septembri 2015. aasta kohtuotsusele Inuit Tapiriit Kanatami jt *vs.* komisjon (C-398/13 P, EU:C:2015:535, punkt 22 ja seal viidatud kohtupraktika).

57. Võttes arvesse Euroopa Kohtu järeldusi kohtuotsuses Aeris Invest *vs.* SRB [36], olen arvamusel, et Üldkohus tõlgendas ja kohaldas ühtse kriisilahenduskorra määruse artikli 20 lõikeid 10 ja 11 õigesti.

58. Kokkuvõttes teen Euroopa Kohtule ettepaneku lükata apellatsioonkaebuse teise väite neli esimest osa põhjendamatuse tõttu tagasi.

B. Kahju hüvitamise nõue

59. Kolmandas väites märgivad apellandid vaid ühes punktis, et nad jäävad kahju hüvitamise nõude osas oma väidete juurde.

60. Kuigi apellandid viitavad paralleelselt vaidlustatud kohtuotsuse asjakohastele punktidele, viitavad nad vaid üldiselt oma kahju hüvitamise nõudele ja ELTL artiklile 264, täpsustamata viga, mille Üldkohus väidetavalt tegi. [37]

61. Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleneb ELTL artikli 256 lõike 1 teisest lõigust, Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 58 esimesest lõigust ning Euroopa Kohtu kodukorra artikli 168 lõike 1 punktist d ja artikli 169 lõikest 2, et apellatsioonkaebuses tuleb näidata täpselt selle kohtuotsuse kritiseeritavad osad, mille tühistamist nõutakse, samuti seda nõuet konkreetselt toetavad õiguslikud argumendid. [38]

62. Teen seega Euroopa Kohtule ettepaneku tunnistada see väide ilmselgelt vastuvõetamatuks.

C. Liidu lepinguväline vastutus

63. Neljandas väites esitavad apellandid kaks argumenti. Esiteks väidavad nad, et Üldkohus ei tõendanud, et kriisilahendusnõukogu rikkus ühtse kriisilahenduskorra määruse artiklist 88 ja ELTL artiklist 339 tulenevat konfidentsiaalsuskohustust. Rikkumine puudutab intervjuud, mille kriisilahendusnõukogu esimees Elke König andis Bloombergile 23. mail 2017, ja väidetavat teabeleket, mis avaldati eri pressiväljaannetes. [39] Nad väidavad samuti, et kriisilahendusnõukogu ja komisjon rikkusid oma konfidentsiaalsuskohustust, kuna nad jäid passiivseks ega viinud läbi sisejuurdlust seoses Reutersi ühes artiklis avaldatud väidetavate leketega.

64. Teiseks väidavad nad, et Üldkohus eksis, kui ta leidis, et hinnangu 2 vaidlustamine ja sellest tulenev kahju hüvitamise nõue on vastuvõetamatud.

65. Esimese argumendiga seoses väidavad apellandid, et teave, et Banco Populari üle tehakse järelevalvet, oli iseenesest konfidentsiaalne, vastupidi sellele, mida kinnitas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 613.

[36] 21. detsembri 2021. aasta kohtuotsus Aeris Invest *vs.* SRB (C-874/19 P, EU:C:2021:1040).

[37] Seda tuleb pidada vastuvõetamatuks, järgides Euroopa Kohtu 28. aprilli 2022. aasta kohtuotsust Changmao Biochemical Engineering *vs.* komisjon (C-666/19 P, EU:C:2022:323, punktid 187–189). Lisaks „apellatsioonkaebus ei vasta nendele tingimustele, kui see ei sisalda argumentatsiooni, milles on konkreetselt näidatud, milles seisneb vaidlustatud kohtuotsuses või kohtumääruses väidetavalt esinev õigusnormi rikkumine“. 14. oktoobri 2021. aasta kohtuotsus NRW. Bank *vs.* SRB (C-662/19 P, EU:C:2021:846, punkt 36).

[38] 21. oktoobri 2020. aasta kohtuotsus EKP *vs.* Estate of Espírito Santo Financial Group (C-396/19 P, EU:C:2020:845, punkt 24 ja viidatud kohtupraktika).

[39] Üldkohus piirdus oma analüüsis Bloombergile antud intervjuu ja Reutersi avaldatud artikliga, kuna esimeses kohtuastmes ei täpsustanud apellandid muid kriisilahendusnõukogu väidetavaid lekkeid. Vaidlustatud kohtuotsuse punkt 610.

66. Ühtse kriisilahenduskorra määruse põhjenduses 116 on esitatud teave, mida võib pidada konfidentsiaalseks: kriisilahenduskavade sisu ja üksikasjad ning nende kavade mis tahes hindamise tulemused ning mis tahes teave, mis on esitatud otsuse kohta enne otsuse tegemist, näiteks selle kohta, kas kriisilahenduse tingimused on täidetud, konkreetse kriisilahendusvahendi kasutamise kohta või menetluse käigus võetavate meetmete kohta.

67. Üldkohus analüüsis teavet, mida kriisilahendusnõukogu esimees intervjuus jagas. Täpsemalt märkis see esimees järgmist: „Ma ei räägi kunagi üksikutest pankadest. Meie radariekraanil on rohkem kui üks pank ning loomulikult on Banco Popular üks neist, mida me jälgime, ent mitte ainus.“ [40]

68. Üldkohus leidis, et see avaldus oli üldist laadi ja et „teave, mille kohaselt Banco Populari kui ühtsele järelevalvemehhanismile alluvat krediidiasutust „jälgitakse“, ei ole konfidentsiaalne“. [41] Üldkohus lisas, et see oli juba avalik teave, et EKP oli Banco Populari kontrollinud. [42]

69. Leian, et Üldkohtul oli õigus, kui ta leidis, et kriisilahendusnõukogu esimehe avaldused olid piisavalt laiaulatuslikud, et mitte avaldada teavet selle kohta, et Banco Popular oli protsessis, kus tehti kindlaks, kas kriisilahenduse tingimused on täidetud – teave, mis on ühtse kriisilahenduskorra määruse põhjenduse 116 kohaselt konfidentsiaalne.

70. Mis puudutab Reutersi artiklit, siis tõdes Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 619–643, et ei ole tõendatud, et lekete allikas oli kriisilahendusnõukogu töötaja, ja et kriisilahendusnõukogu tegevusetus lekkinud teabe eitamisel ei tõenda, et ta oli lekke eest vastutav.

71. Lisaks on Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 623 õigesti märkinud, et esimese kohtuastme hagejad „ei ole täpsustanud, milline selles artiklis sisaldunud teave oli konfidentsiaalne, ega seda, kuidas on selle teabe avaldamine käsitatav kriisilahendusnõukogu või komisjoni ametisaladuse nõuete rikkumisena“.

72. Lisaks märkis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 625, et kriisilahendusnõukogu oli avaldanud pressiteate, mis oli vastuolus laia tõlgendusega, mille Reutersi artikkel andis kriisilahendusnõukogu esimehe antud intervjuule.

73. Lisaks viitas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 628–632 muule avalikkusele kättesaadavale teabele, mis tõendas, et Reutersi artiklis ei avaldatud konfidentsiaalset teavet.

74. Lõpuks tõdes Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 637, et esimese kohtuastme hagejad ei ole tõendanud väidet, et kriisilahendusnõukogu või komisjoni ametnik lekitasid teabe Reutersile, kuna nad ei esitanud selle kohta ühtegi tõendit.

75. Apellandid väidavad samuti, et Üldkohus hindas teatud hulka faktilisi asjaolusid valesti, väitmata siiski, et neid on moonutatud. See on seotud Bloombergile antud intervjuus tuvastatud faktide võrdlemisega Reutersi artiklis esitatud faktidega, samuti väidetava teabe lekkimisega Hispaania haldusasutustele.

[40] Vaidlustatud kohtuotsuse punkt 612.

[41] *Ibid.*, punkt 613.

[42] *Ibid.*, punkt 614.

76. Ma leian, et need argumendid on vastuvõetamatud, kuna Euroopa Kohus ei ole pädev tuvastama faktilisi asjaolusid ega uurima tõendeid, välja arvatud juhul, kui apellandid väidavad, et Üldkohus moonutas faktilisi asjaolusid ja et niisugune moonutamine ilmneb ilmselgelt kohtu toimikus olevatest materjalidest. [43]

77. Lisaks peab moonutamisele viitav pool näitama täpselt ära need tõendid, mida Üldkohus on väidetavalt moonutanud, ning tooma välja need analüüsivead, mis tema arvates on Üldkohtu sellise moonutamiseni viinud. [44]

78. Apellandid piirduvad Üldkohtu poolt juba hinnatud asjaolude kirjeldamisega, tõendamata, et Üldkohus on tõendeid moonutanud.

79. Leian seega, et Üldkohus tuvastas õigesti, et kriisilahendusnõukogu ja komisjon ei rikkunud ühtse kriisilahenduskorra määruse artiklist 88 ja ELTL artiklist 339 tulenevat konfidentsiaalsuskohustust.

80. Kui Euroopa Kohus peaks leidma vastupidist, tuleb veel käsitleda väidetavat põhjuslikku seost selle rikkumise ja apellantidele tekitatud kahju vahel.

81. Apellandid väidavad, et Üldkohus leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 653–674 vääralt, et konfidentsiaalsuse rikkumise ja Banco Populari suhtes kriisilahenduse menetluse algatamise vahel ei olnud põhjuslikku seost.

82. Leian, et Üldkohtul oli õigus, kui ta märkis, et Banco Populari likviidsusprobleemid olid tõsised enne seda, kui 23. mail 2017 toimus intervjuu, ning et Banco Populari likviidsuskriisi põhjustasid mitu tegurit, mis tulenesid panga halbadest majandustulemustest, millest teatati 2017. aasta veebruaris ja aprillis.

83. Viidates põhjuslikku seost käsitlevale kohtupraktikale, leian, et Üldkohus järeldas õigesti, et esimese kohtuastme hagejad ei tõendanud piisavalt otsest seost kahju ja etteheidetava tegevuse vahel, mis peab olema kahju otsustav põhjus. [45]

84. Leian seega, et apellatsioonkaebuse neljanda väite esimene osa tuleb tagasi lükata.

85. Mis puudutab teist argumenti, siis viitas Üldkohus ühtse kriisilahenduskorra määruse artikli 20 lõikele 15 [46] ja jõudis järeldusele, et hagi esemeks ei saa olla hinnang 2 üksi. [47]

86. Üldkohus tunnistas ka nende kahju hüvitamise nõude vastuvõetamatuks, kuna ühtse kriisilahenduskorra määruses ei ole ette nähtud võimalust nõuda hüvitist, ning esimese kohtuastme hagejad ei täpsustanud nendele tekitatud kahju konkreetset ulatustega seda, milline

[43] 2. septembri 2010. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Deutsche Post (C-399/08 P, EU:C:2010:481, punkt 63); 29. oktoobri 2015. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* ANKO (C-78/14 P, EU:C:2015:732, punkt 54).

[44] 10. novembri 2022. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Valencia Club de Fútbol (C-211/20 P, EU:C:2022:862, punkt 55).

[45] Vaidlustatud kohtuotsuse punkt 655, milles on viidatud 11. juuli 2019. aasta kohtuotsusele BP *vs.* FRA (T-838/16, EU:T:2019:494, punkt 217 ja seal viidatud kohtupraktika).

[46] „Väärtuse hindamine on kriisilahenduse vahendi kohaldamist või kriisilahendusõiguste kasutamist käsitleva otsuse või kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist käsitleva otsuse lahutamatu osa. Väärtuse hindamine ei anna iseseisvat kaebeõigust, kuid selle võib vaidlustada koos kriisilahendusnõukogu otsusega.“

[47] Vaidlustatud kohtuotsuse punktid 680–682.

on nende nõutud hüvitise täpne summa. Üldkohus põhjendas seda järeldust, märkides, et esimese kohtuastme hagejad ei konkretiseerinud oma nõuet seoses ELTL artikli 340 kohase liidu lepinguvälise vastutuse tuvastamise tingimustega.[48]

87. Teen seega Euroopa Kohtule ettepaneku kinnitada Üldkohtu järeldust neljanda väite teise osa kohta.

VI. Ettepanek

88. Eeltoodut arvesse võttes teen Euroopa Kohtule ettepaneku:

– jätta apellatsioonkaebus rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja apellantidelt.

[48] Vaidlustatud kohtuotsuse punktid 685, 689 ja 697.